

**ΝΙΚΗΘΗΚΕ ΣΤΑ 63 ΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΡΑΤΟ ΝΟΣΟ**

Έφυγε από τη ζωή ο Νίκος Παπάζογλου

Ένας από τους πλέον αγαπημένους τραγουδοποιούς και ερμηνευτές, ο Νίκος Παπάζογλου έχασε την Κυριακή τη μάχη με τον καρκίνο σε ηλικία 63 ετών. Το τελευταίο διάστημα ο αγαπημένος ερμηνευτής υποβάλλονταν σε χημειοθεραπείες, ώσπου κατέληξε στο σπίτι του στη Θεσσαλονίκη.

Η κηδεία του ήταν προγραμματισμένη για χθες, στις 23:00 (ώρα Σίδνεϊ), στον Ιερό Ναό του Αγ. Θεράποντα της γενέτειράς του Τούμπα.

Ο Νίκος Παπάζογλου γεννήθηκε στις 20 Μαρτίου του 1948 στη Θεσσαλονίκη, απ' όπου ξεκίνησε την πορεία του στο μουσικό στερέωμα της χώρας. Έκανε τα πρώτα του μουσικά βήματα στα τέλη της δεκαετίας του '60. Σε ένα μικρό στούντιο γράφει τα πρώτα του τραγούδια και κάποια από αυτά τραγουδιούνται από τον Πασχάλη, τον οποίο αντικατέστησε στους OLYMPIANS για να κάνει τη στρατιωτική του θητεία!

Οι αρχές της δεκαετίας του 1970 τον βρίσκουν στο Aachen της Γερμανίας με το Σαλονικιώτικο συγκρότημα ZEALOT (ΖΗΛΩΤΗΣ). Κάνει προσπάθειες να προωθήσει τη δουλειά του στον ευρωπαϊκό χώρο και ηχογραφεί κάποια κομμάτια στο Μιλάνο. Επιστρέφει στα πάτρια εδάφη το 1976.

Το 1977 συμμετέχει στην παράσταση «Αχαρνής ο Αριστοφάνης που γύρισε από τα θυμαράκια», γεγονός που τον φέρνει σε επαφή με τους Διονύση Σαββόπουλο και Μανόλη Ρασούλη. Με αφορμή αυτή την παράσταση κυκλοφορεί ο ομώνυμος δίσκος στον οποίο επίσης συμμετείχε.

Δυο χρόνια μετά, οι τρεις τους και ο Νίκος Ξυδάκης δημιουργούν αυτό που έμελλε να αφήσει σφραγίδα στη νεοελληνική μουσική σκηνή, το δίσκο «Η εκδίκηση της Γυφτιάς» με την χαμογελαστή εικόνα του Νίκου σε πρώτο πλάνο. «Τρελή κι αδέσποτη», «Κανείς εδώ δεν τραγουδά» και άλλα έντεκα κομμάτια που αγαπήθηκαν και τραγουδήθηκαν όσο λίγα. Έχει ήδη με προσωπική εργασία και μεράκι «οικοδομήσει» το στούντιο του στην Κάτω Τούμπα, το γνωστό ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ το οποίο γίνεται γι' αυτόν εργαλείο δη-

μιουργίας μερικών από τα καλύτερα τραγούδια της τελευταίας εικοσαετίας στην Ελλάδα. Έπεται λοιπόν συνέχεια, το 1979 με το «ΔΗΘΕΝ» των Ξυδάκη-Ρασούλη, στο οποίο τραγουδά μαζί με τον Δημήτρη Κοντογιάννη και τη Σοφία Διαμαντή.

«Χαράτσι» και άλλα

Το 1983 πραγματοποιεί μερικές εμφανίσεις στο ZOOM στην Αθήνα με την «Ταχεία Θεσσαλονίκης» που δεν είχαν την αναμενόμενη από το κοινό ανταπόκριση. Την ίδια χρονιά συγκεντρώνει ότι είχε βγάλει από το πλούσιο υλικό της ψυχής του σε μελωδία με στίχο στο γνωστό σε όλους μας δίσκο «ΧΑΡΑΤΣΙ». Με αυτή τη δουλειά δεν κάνει απλά μια ακόμα έκπληξη αλλά σφραγίζει την ελληνική μουσική των νεότερων χρόνων. Δίσκος σταθμός, επηρεάζει αρκετούς νεότερους τραγουδοποιούς και σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους που κυκλοφορεί ο Παπάζογλου αργότερα, δημιουργείται η «σχολή της Σαλονίκης», το «ρεζίμα Παπάζογλου»... Ο χαρακτηρισμός αφορά καλλιτέχνες που ακολουθούν τα χνάρια του και διδάσκονται από το ύφος του. Στο «ΧΑΡΑΤΣΙ» ο Νίκος παντρεύει τη ροκιά με το «αχ», το μπαγλαμαδάκι με την ηλεκτρική κιθάρα και το τσέλο με το μπουζούκι σε ένα εκπληκτικό άκουσμα, αποδεικνύοντας πως ότι είναι γνήσιο δεν έχει όρια και κανονισμούς.

Είκοσι χρόνια μετά και το κλασικό πλέον τραγούδι «ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ» στάζει μέλι, αγαπιέται, σκουπίζει δακρυσμένα μάγουλα. Όπως επίσης ο «Υδροχόος», «Λε-

μόνι στην πορτοκαλιά» του Μανόλη Ρασούλη και της Βάσως Αλαγιάννη, το «Χαράτσι» του Σιμάτα (στίχος) και τα «Καρυάτιδα», «Στάλα-στάλα», «Με το τραγούδι», «Ευχή», «Χθες βράδυ», «Πέρασα έτσι», «Χτυπάει τηλέφωνο».

Εκτός όμως από τις προσωπικές του δουλειές, τον συναντάμε στη Ρεζέρβα (1984) και στο «Ζήτω το ελληνικό τραγούδι» (1986) του Σαββόπουλου. Επίσης στο «Πότε Βούδας πότε Κούδας» δίσκος του Μ. Ρασούλη (1986) όπου τραγουδά το ομότιτλο κομμάτι. Αλλά και στο «Σείριο υπάρχουνε παιδιά» του Χατζιδάκι το 1988. Στο δίσκο «Όλοι δικοί μας είμαστε» με τους Μ. Ρασούλη, Χ. Νικολόπουλο και Π. Τερζή και στο «Σκόρπια 1» του Μ. Ρασούλη με τη Γλυκερία. Παράλληλα κυκλοφορούν και οι δικοί του δίσκοι ΜΕΣΩ ΝΕΦΩΝ το 1986 και ΣΥΝΕΡΓΑ το 1991. Την ίδια χρονιά 30 Σεπτεμβρίου 1991 ηχογραφεί και κυκλοφορεί την ΕΠΙΤΟΠΙΟΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ από το θέατρο του Λυκαβηττού.

Διαχρονικές σιωπηλές επιτυχίες, τα τραγούδια των δίσκων του, «Ένα κι ένα», «Ο μοναχός ο άνθρωπος», «Στη ρωγμή του χρόνου», «Φύσηξε ο Βαρδάρης», «Καλημέρα», «Είναι αργά», «Απόψε σιωπηλοί», «Δεν είμαι ποιητής», «Νυκτερινό Α' και Β», «Όμως εγώ», «Μάτια μου» και άλλες. Το 1995 κυκλοφορεί η τελευταία του δουλειά «ΟΤΑΝ ΚΥΝΔΥΝΕΥΕΙΣ ΠΑΙΞΕ ΤΗΝ ΠΟΥΡΟΥΔΑ» (πουρούδα: στα κυπριακά το κλάξον του ποδηλάτου). Όλες οι δουλειές του έχουν ηχογραφηθεί στο ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ με την ετικέτα «Στρόγγυλοι δίσκοι».

ΣΥΜΜΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΥΠΠΟ

«Η επίδρασή του ήταν καθοριστική»

Τη θλίψη της για το χαμό του Νίκου Παπάζογλου εξέφρασε με ανακοίνωσή της, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

«Η επίδρασή του υπήρξε καθοριστική στην πορεία του ελληνικού τραγουδιού. Τα τραγούδια του Νίκου Παπάζογλου και η φωνή του αποτελούν πολύτιμο θησαυρό της μουσικής μας κληρονομιάς και ειδοποιό στοιχείο της μουσικής μας ψυχοσύνθεσης. Εκφράζουμε ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους του», αναφέρεται στην ανακοίνωση.

Άξιες αναφοράς είναι και οι συνεργασίες του (στις περισσότερες είχε την επιμέλεια) με το Μανόλη Λιδάκη, τη Γλυκερία, τη Χορωδία Αιγαίου, τη Σαραγούδα Γιασεμή, τους Παλαιολόγους, το Λουδοβίκο των Ανωγείων, τη Νένα Βενετσάνου, τη Λιζέτα Καλημέρη, την Κατερίνα Σιαπάντα, τη Όλγα Δεραϊνίτη κ.ά.

Σεβασμός για τη μουσική

Ο Νίκος στηρίζει τη μουσική με το δικό του τρόπο, δίνοντας ευκαιρίες σε καλλιτεχνικά διαμάντια σαν τον Σωκράτη Μάλαμα, τον Θανάση Παπακωνσταντίνου, τις Μικρές Περιπλανήσεις, τον Ορφέα Περίδη, τη Μελίνα Κανά και αρκετούς άλλους. Του ανωτέρω απόδειξη είναι οι δίσκοι «ΑΓΡΥΠΙΝΙΑ», «Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΑΜΜΟΥ», «Ο ΧΑΣΟΜΕΡΗΣ», «ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΥΝΕΝΤΗ», «ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ», «ΝΥΧΤΕΣ ΜΑΓΙΚΕΣ». Όλα αυτά τα χρόνια, υποστηρίζει τις μουσικές του δημιουργίες με ένα τρόπο που άλλοι καλλιτέχνες δε θα τολμούσαν φοβούμενοι το ρίσκο.

Τα καλοκαίρια μαζί με τους συνεργάτες του, το γκρουπ «Λοξή Φάλαγγα» οργώνει την Ελλάδα δίνοντας συναυλίες. Συνήθως επισκέπτεται ξεχασμένες από τους πολλούς περιοχές, δίνοντας τη δυνατότητα για πραγματική διασκέδαση σε ανθρώπους που ζουν μακριά από τις μεγαλουπόλεις. Το αποτέλεσμα των εμφανίσεων είναι πάντα το ίδιο. Σε όποιο χώρο και αν επιλέξει να εμφανιστεί δημιουργείται το αδιαχώρητο και ο κόσμος δείχνει την αγάπη του για το γνήσιο τραγούδι. Αποφεύγει να εμφανίζεται στην τηλεόραση και δεν δίνει συνεντεύξεις χωρίς ουσιαστικό λόγο. Λίγοι καλλιτέχνες δείχνουν στη μουσική το σεβασμό με τον οποίο εκφράζεται ο Παπάζογλου. Ψύχραιμη, ήρεμη και ουσιαστικής προσωπικότητας, πρότυπο και δάσκαλος για πολλούς νεότερους που θέλησαν να βαδίσουν στα χνάρια του.

Η φωνή του είναι προικισμένη με ιδιαίτερη χαρακτηριστική χροιά. Βαθύς λυγμός το άκουμά της, τραγουδοποιός που νιώθει ότι με μελωδία ξεστομίζει. Η πορεία και το ύφος του πιστοποιούν απλά τη γνησιότητά του.